

श्रीश्रुतवाच ततः कदाचिदेवेदोदिव्यरूपवसुधैः ॥ इदमेतन्मित्येवमभ्यगात्तमथाश्रमे ॥ १ ॥ रूपमप्रतिमं कृत्वा लोभनीयं जनाधिपः ॥ दर्शनीयतमो भूत्वा प्रवि-
वेशतमाश्रमे ॥ २ ॥ सददर्शितमासीनं विपुलस्य कलेवरं ॥ निश्चेष्टं स्तब्धनयनं यथालेख्यगतंतथा ॥ ३ ॥ रुचिंचरुचिरापोर्गीपीनश्रोणिपयोधरं ॥ पद्मप-
त्रविशालाक्षीं संपूर्णैर्दुनिभाननं ॥ ४ ॥ सातमालोक्य सहसा प्रत्यक्षा तु मियेषह ॥ रूपेण विस्मिता कोसीत्यथावक्तुमिवेच्छती ॥ ५ ॥ उत्थातुकामा तु सती
विष्टव्या विपुलेन सा ॥ निगृहीता मनुष्येन्द्रनशाशाकविचेष्टितुं ॥ ६ ॥ तामाबभाषे देवेन्द्रः साम्ना परमवल्युना ॥ त्वदर्थमागतं विद्मिदेवेन्द्रं मांश्चुचिस्मिते ॥ ७
त्रिदशाधिपं ॥ ८ ॥ नशाशाकचसाराजन्प्रत्यक्षा तु मनिंदिता ॥ वक्तुंचनाशकद्राजन्विष्टव्या विपुलेन सा ॥ ९ ॥ आकारंगुरुपत्यास्तसविज्ञाय भृगूदहः
निजग्राहमहातेजायोगेन बलवत्प्रभो ॥ १० ॥ बबंधयोगबंधैश्च तस्याः सर्वेन्द्रियाणिसः ॥ तां निर्विकारां दृष्ट्वा तु पुनरेव शर्चापतिः ॥ ११ ॥ उवाच ब्रीडितो रा-
जं स्तां योगबलमोहितां ॥ एह्येहीतिततः सा तु प्रतिवक्तुमियेषतां ॥ १२ ॥ सतांवाचंगुरोः पत्या विपुलः पर्यवर्तयत् ॥ भोः किमागमने कृत्यमितितस्यास्तु निःसृ-
ता ॥ १३ ॥ वक्त्राच्छशांकसदृशाद्वाणी संस्कारभूषणा ॥ ब्रीडिता सा तु तद्वाक्यमुक्त्वा परवशातदा ॥ १४ ॥ पुरंदरश्च तत्रस्थो बभूव विमना भृशं ॥ सतदैकतमा-
लक्ष्य देवराजो विशोपते ॥ १५ ॥ अवैक्षत सहस्राक्षस्तदा दिव्येन चक्षुषा ॥ सददर्शमुनिं तस्याः शरीरांतरगोचरं ॥ १६ ॥ प्रतिबिंबमिवादौ गुरुपत्याः शरी-
रगं ॥ सतं घोरैण तपसा युक्तं दृष्ट्वा पुरंदरः ॥ १७ ॥ प्रावेपत स संत्रस्तः शापभीतस्तदा विभो ॥ विमुच्य गुरुपत्नीं तु विपुलः समहातपाः ॥ स्वकलेवरमाविश्य श-
क्रेभीतमथाब्रवीत् ॥ १८ ॥ विपुल उवाच अजितेन्द्रियदुर्बुद्धे पापात्मक पुरंदर ॥ नचिरं पूजयिष्यंति देवास्त्वां मानुषास्तथा ॥ १९ ॥ किंचुत हि स्मृतं शक्र-
नतन्मनसिते स्थितं ॥ गौतमे नामियन्मुक्तो भगोऽप्यपरिचिह्नितः ॥ २० ॥ जानेत्वां बालिशमतिमकृतात्मानमस्थिरं ॥ मयेयं रक्ष्यते मूढगच्छपापयथागतं
नाहं त्वामद्य मूढात्मन्दहे यं हि स्वतेजसा ॥ कृपायमानस्तनते दग्धुमिच्छामि वासव ॥ २१ ॥ सच घोरतमो धीमान् गुरुस्त्वेपापचेतसं ॥ दृष्ट्वा त्वां निर्दहेदद्य
क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ २२ ॥ नैवंतु शक्रकर्तव्यं पुनर्मीन्याश्वते हि जाः ॥ मागमः स्वस्ततामात्यः क्षयं ब्रह्मबलार्दितः ॥ २३ ॥